

Jak myčka aut, čtyřkolky, krávy a skleník změnil život v Gruzii

8.1.2025 - Eva Mrázková | Člověk v tísni

Velký sen o fotbalové kariéře

Iuri odešel s rodinou do Francie kvůli ekonomickým problémům. Kromě toho chtěl také pomoci svému talentovanému sedmnáctiletému synovi, který hraje fotbal.

Zpočátku se rodině nedařilo najít ubytování. Než našli vyhovující byt, žili dva měsíce v autech a hotelech. Ve Francii bylo obtížné najít také práci, Iuri většinu času dobrovolničil. Ale pro jeho syna bylo toto období úspěšné.

„Od začátku se synovi dařilo skvěle. Začal hrát fotbal a v týmu ho velmi dobře přijali,“ vzpomíná Iuri.

Opustit Francii bylo to těžké zejména pro Iuriho děti. Všechny se naučily francouzsky a v nové zemi se jim líbilo.

„Když se spoluhráči z klubu mého syna dozvěděli, že musíme opustit Francii, všichni plakali, protože chtěli, aby zůstal,“ říká Iuri.

Iuri pracuje jako automechanik od svých 13 let. Proto jsme podpořili jeho nově založenou myčku, aby si mohl koupit potřebné vybavení, posunout se dál a stát se podnikatelem. To přineslo velkou změnu do jeho profesního života.

Iuri říká, že jeho syn stále sní o Francii.

„Chce se vrátit do Francie, hrát fotbal a udělat dobrou kariéru. Hráť fotbal tady je velmi drahé.“

Krávy přinesly radost do gruzínských hor

Celý život Tsiry je spojen s malou vesnicí v Adžárii, kde se narodila, vyrostla a kde v současnosti také žije. Místo je známé chovem krav, který je pro místní obyvatele hlavním zdrojem obživy. Výjimkou nebyla ani rodina Tsiry. Její babička se starala o více než 20 krav a Tsira jí pomáhala je dojit.

Když Tsira vyrostla, převzala tuto rodinnou tradici a krávy chovala sama. Jednoho dne se však její syn dostal do konfliktu a byl těžce zraněn.

„Musela jsem prodat všechny krávy, abych si mohla koupit letenku do Francie, kde se syn absolvoval léčbu,“ říká Tsira.

Po celou dobu ve Francii si Tsira přála vrátit se do své vesnice uprostřed gruzínských hor. Ale začínat znovu bez krav a bez peněz bylo těžké. Proto jsme Tsire pomohli. Dostala čtyři krávy, které její domácnosti zajistily příjem.

„Prodávám mléko a sýr v nedalekém městě. Moje práce mě moc baví. Ráda dojím krávy a vyrábím mléčné produkty, které mám i pro svoji domácnost,“ říká Tsira.

V budoucnu by své podnikání ráda rozšířila. To, co dělá, ji baví a je ráda, že se mohla znovu postavit na vlastní nohy.

Dědeček, vnuk a velká zahrada

Také Vakhtang musel před odjezdem do Francie prodat svůj dobytek. Do zahraničí museli odjet kvůli zdravotním problémům jeho ženy. Ve Francii strávili čtyři roky, ale nechtěli se v zemi usadit natrvalo. Jejich cílem bylo vrátit se zpět do Gruzie.

Po návratu si Vakhtang koupil skleník. Zde pěstuje různé druhy ovoce a zeleniny včetně zelí, okurek, rajčat nebo chilli. Tato práce ho baví, o to víc s pomocníkem, kterým je jeho malý vnuk. Abychom Vakhtanga v jeho práci podpořili, poskytli jsme mu peníze, aby mohl pokračovat v nezbytných opravách skleníku.

Vakhtang už má velké plány, jak vylepšit svoji velkou zahradu, která má na 1,5 hektarů.

„Chtěl bych rozšířit plochu, protože vzadu mám ještě nějaký prostor. Do skleníku plánuji umístit ventilaci a zavlažovací systém. Také bych si přál rozšířit produkci a prodávat zboží na trzích nebo v obchodech ve větších městech,“ říká Vakhtang.

Turisté, čtyřkolky a nákladní auto jako zdroj příjmu

Giorgi odešel do Francie kvůli rodinným důvodům manželky. Podařilo se mu najít místo řidiče, ale po nějaké době tato práce na zajištění rodiny nestačila. Přestože se mu ve Francii líbilo, okolnosti donutily rodinu vrátit se zpět do Gruzie.

Začínat v Gruzii od začátku bylo obtížné. Ale protože Giorgi pochází z místa, které díky přírodním a historickým památkám láká mnoho turistů, přišel s podnikatelským plánem, který jsme rádi podpořili. Giorgi se rozhodl pronajímat čtyřkolky, které si turisté mohou půjčit, aby mohli navštívit vodopády v blízkém okolí, kam se pěšky těžko dostanou.

Toto podnikání spolu se současným zaměstnáním řidiče kamionu poskytuje Giorgimu dostatečný příjem, aby mohl zabezpečit rodinu.

„Zatím mám 15 až 20 zákazníků denně. A mám informace, že jedna z kulturně významných památek v této oblasti bude otevřena pro turisty, takže plánuji své služby ještě rozšířit,“ říká Giorgi.

„Francouzský úřad pro imigraci a integraci poskytuje podporu rozdělenou do tří úrovní podle potřeb žadatele: sociální reintegrace, zaměstnání a odborná příprava a založení podniku. Člověk v tísní se na tuto pomoc zaměřuje od roku 2019; za tu dobu jsme podpořili 449 lidí. Hlavním cílem této podpory je řešit specifické problémy, kterým čelí osoby vracející se do země původu. Těmto lidem jsme pomohli získat zpět stabilitu a zlepšit ekonomickou situaci. Naše podpora, kterou vždy přizpůsobujeme konkrétním potřebám jednotlivců, má pozitivní dopad a usnadňuje začlenění těchto lidí do společnosti,“ říká Tamar Kvantchiani z Člověka v tísní.

Lidi z Gruzie, kteří se vrátili z Francie zpět domů, můžeme podpořit díky francouzskému Úřadu pro imigraci a integraci. Jako organizace spolupracujeme se státními orgány nejen s cílem podpořit jednotlivce, ale také umožnit participativnější a inkluzivnější demokratické procesy.

<https://www.clovektisni.cz/jak-mycka-aut-ctyrkolky-kravy-a-sklenik-zmenily-zivot-v-gruzii-12202gp>